

ze vkladů a na podíl na případném zisku, po případě na to, co vybudě pro člena při zrušení společenstva nebo při výstupu člena ze společenstva. Nelze proto ani exekučně vypovědět podíl člena, aniž lze zabavit nyní podíl vypořadací, poněvadž podíl sám nepodléhá exekuci, tudíž i jeho exekuční výpověď jest nepřipustná a vypořadací podíl dosud neexistující nemůže být exekučně uskutečněn bez náležitého exekučního titulu k tomu směřujícího.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu potud, že povolil exekuci zabavením vypořadacího podílu, připadajícího povinné straně po jejím vystoupení ze společenstva. V odstavcích 3 a 4 zrušil napadené usnesení a uložil exekučnímu soudu, by rozhodl po výsledku dlužníka o návrzích vymáhajícího věřitele ad 3 a 4.

D ů v o d y:

Pokud se týče návrhu vymáhajícího věřitele na povolení exekuce zabavením a přikázáním členských podílů, příslušejících povinné straně, nelze dovolacímu rekursu přiznati oprávnění, neboť jest přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že tato exekuce jest nepřipustná. V tomto směru se stěžovatel poukazuje na rozhodnutí sb. n. s. čís. 3199, jímž byla vyřčena a odůvodněna zásada, že ani podíly členů společenstva s ručením obmezeným nejsou zabavitelné pro pohledávky jeho soukromých věřitelů. Jinak jest tomu, pokud se týče návrhu na zabavení vypořadacího podílu, připadajícího povinné straně po jejím výstupu ze společenstva. Tato exekuce jest přípustná ve smyslu ustanovení § 56 a 59 zákona společenstevního-čís. 70/73, jichž jest obdobně použiti i na společenstva s ručením obmezeným důsledkem právního stanoviska zaujatého v řečeném rozhodnutí. Že vypořadací podíl posud neexistuje, nevádí, neboť jeho existence jest podmíněna výpovědí členských podílů povinné strany, a právě k této výpovědi má být vymáhající věřitel zmocněn podle svého návrhu ve smyslu § 333 ex. ř. Bylo proto v tomto směru dovolacímu rekursu vyhověti, a napadené usnesení změnit, jak se stalo. Pokud se týče návrhů vymáhajícího věřitele, obsažených v odstavcích 3 a 4, jde o návrhy na zpeněžení zabavených nároků ve smyslu § 333 ex. ř., o nichž lze rozhodnouti podle § 331 druhý odstavec ex. ř., teprve po slyšení povinné strany, což se dosud nestalo. Bylo proto napadené rozhodnutí v odstavci 3 a v odstavci 4, pokud se tkne návrhu na přikázání podílu na zisku zrušiti, a usnésti se, jak se stalo.

Čís. 10182.

Vyhlášením úpadků na jmění jednoho společníka zaniká veřejná obchodní společnost jen po stránce produktivní, trvá však dále k tomu účelu, by byly urovnány právní poměry, jež byly založeny provozem společného závodu. K výmazu firmy může dojít až po skončení likvidace aneb po jinakém úplném vypořádání. Ani k výmazu jednoho ze dvou společníků nemůže dojít, dokud nedošlo k vypořádání mezi společníky (ovšem se souhlasem správce úpadkové podstaty).

(Rozh. ze dne 27. září 1930, R I 688/30).

Rejstříkový soud vyhověl opovědi, již bylo k rejstříku ohlášeno vystoupení veřejného společníka Josefa M-a z veřejné obchodní společnosti, již tvořil kromě Josefa M-a Václav M. Rekursní soud zamítl opověď a uložil rejstříkovému soudu, by vyčkaje pravomoci, zařídil další ve příčině obnovení původního stavu. **D ů v o d y :** Usnesením ze dne 27. února 1929 na jmění Josefa M-a vyhlášen úpadek. Tím okamžikem ztratil Josef M. disposiční právo nad svým majetkem a nebyl proto oprávněn bez souhlasu správce podstaty činiti dispoziční se svým majetkem, nanejvýš nebyl oprávněn opovídati své vystoupení ze společnosti. Tomu-li tak, byl neprávem povolen napadeným usnesením výmaz Josefa M-a z firmy a bylo proto odůvodněnému rekursu správce úpadkové podstaty vyhověno.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Podle čl. 123 čís. 3 obch. zák. zrušuje se veřejná společnost vyhlášením úpadku na jmění společníka. Zákonným následkem zrušení veřejné společnosti jest mimo případ čl. 123 čís. 1 obch. zák. (vyhlášení úpadku na společnost) její likvidace, jestliže se společníci nedohodli na jiném způsobu vypořádání (čl. 133 obch. zák.). Společník, ocitnuvší se v úpadku (čl. 123 čís. 3 obch. zák.) a pozbyvší volné dispozice se svým majetkem (§ 1 k. ř.), nemůže arci samostatně, bez svolení správce úpadkové podstaty, ani prováděti likvidaci, ani se o majetkových poměrech s ostatními společníky jinak vypořádati. Učiní-li tak, jest to proti věřitelům bezúčinné (§ 3 konk. ř.). Právě-li zákon v čl. 123, že se společnost »zrušuje«, nelze to ovšem bráti doslovně, neboť společnost zaniká jen po stránce produktivní a trvá dále, by byly urovnány právní poměry, jež byly založeny provozem společného závodu (srovnej Staub-Pisko: Kommentar, I díl, stránka 406). Proto také k výmazu firmy veřejné společnosti může dojít až po skončení likvidace nebo po jinakém úplném vypořádání. Do té doby trvá firma, po případě likvidační, a nelze ji z obchodního rejstříku vymazati. Stejně jest tomu, má-li na místo výmazu firmy dojít k výmazu jednoho ze dvou společníků, při čemž druhý vede závod s firmou dále (čl. 24 obch. zák.). I tu bylo by třeba nejprve vypořádání mezi společníky (čl. 130 obch. zák.), ovšem zde se souhlasem správce úpadkové podstaty, než by mohlo býti přikročeno k výmazu společníka, což se však nestalo, a proto neměl býti výmaz povolen. Povolení výmazu společníka Josefa M-a z obchodního rejstříku bylo tedy aspoň předčasné a proto právem rekursní soud změnil usnesení rejstříkového soudu, zápis výmazu povolivší, nařídív obnovení původního stavu.

Čís. 10183.

Zaměstnavatel jest i bez zaměstnancova upozornění povinen opatřiti kruhovou pilu ochranným zařízením.